În reflector, secțiile de fotbal

Nucleu organizatoric cu responsabilități bine precizate, secția de fotbal a fiecărui club are menirea de a asigura și permanentiza condiții optime de pregătire echipei sale, de a-i dezvolta un grad de disciplină corespunzător. Evident că activitatea desfășurată de fiecare secție de fotbal și rezultatele obținute diferă de la caz la caz. Revista noastră își propune ca, periodic, să releve aspecte esențiale din viața secțiilor echipelor noastre de fotbal.

Începem din acest număr cu două investigații la cluburile Petrolul și Politehnica Timișoara.

PETROLUL Ploiești

RELAXAREA SECȚIEI — UNA DIN CAUZELE REFLUXULUI

Secția de fotbal a clubului ploieștean Petrolul a fost multă vreme considerată drept una din cele mai puternice secții din țara noastră. Și poate că nu spunem o noutate, atunci cînd afirmăm că în obținerea succeselor echipei ploieștene — de trei ori campioană a țării și cîștigătoare a Cupei României — o parte din merite revine secției de fotbal, această „echipă din umbră" de pe lîngă formațiile noastre.

Contraperformanțele echipei Petrolul în actualul campionat, locul pe care-l ocupă ea la această oră în clasament se explică și prin scăzuta activitate din ultimele cinci-șase luni a secției, căreia îi revine o cotă-parte, de loc neglijabilă, din responsabilitatea pentru situația actuală a echipei. Fără să se „stingă" complet, activitatea secției de fotbal a purtat în acest an pecetea improvizației, a discontinuității, a lipsei de organizare, iar în unele privințe a ignorat pur și simplu imperativele legate de natura activității unei secții de fotbal.

Vom începe cu problema juniorilor. Nu este pentru nimeni un secret faptul că Ploieștiul reprezintă, de mulți ani, alături de **Cluj, Arad, Timișoara, Constanța** etc. una din pepinierele fotbalului românesc provincial. Aici s-au ridicat și s-au afirmat multe din vedetele fotbalului nostru. Faptul că, an de an, în prima echipă a Petrolului apar foști sau actuali juniori ploieșteni reprezintă, în fond, primul succes al acțiunii de creștere a micilor talente locale. Acțiune care, printre altele, se exprima și prin aceea că echipa de juniori a Petrolului era, an de an, printre cele mai bune echipe de juniori din țară.

Anul acesta, însă, o „derogare": echipa de juniori de categorie republicană Petrolul se află pe locul cinci al seriei a patra... O situație nepermisă pentru o echipă pe care eram obișnuiți s-o vedem luptîndu-se pentru locul I pe țară.

Deși doi din conducătorii centrului de copii și juniori Petrolul, **N. Costăchescu și C. Bizinichi**, fac parte din biroul secției de fotbal, ea nu a luat niciodată în discuție situația precară a echipei de juniori.

Remarcînd faptul că, de curînd, Petrolul a introdus în lot doi foști juniori — **Chirilă** și **Anița** — și este pe cale să-l introducă și pe **Florea II** (despre care spectatorii ploieșteni vorbesc ca de o viitoare stea fotbalistică a Prahovei) nu putem să ne împăcăm cu ideea că „școala ploiesteană" va avea o „fereastră" de un an sau doi în remarcabilele sale promoții de tineri fotbaliști.

„AM PRIMIT AVERTISMENT? NU MI-A SPUS NIMENI!"

Aflasem de la biroul secției de fotbal că jucătorul Pall a primit un avertisment pentru o atitudine reprobabilă pe care a avut-o, după meciul cu Rapid, față de doi elevi ploieșteni, atitudine încriminată și în presă. Discutînd cu Pall despre incidentul în cauză, nu mică ne-a fost surpriza, aflînd că jucătorul ploieștean habar n-avea de acest avertisment, care nici măcar nu-i fusese comunicat! („Serios? Mi-au dat avertisment?")

Fără a conferi dimensiuni exagerate faptului, trebuie să remarcăm că **„soluționarea" acestui caz trădează ușurința cu care secția de fotbal tratează abaterile jucătorilor. Cu asemenea caricaturi de lecții, nu se poate spune că secția își îndeplinește unul din principalele roluri care-i revin: rolul educativ.**

ACTIVITATE LA VOIA ÎNTÎMPLĂRII

Ceea ce este într-adevăr pregnant în activitatea biroului secției de fotbal Petrolul este absența oricăror forme de evidență a activității sale. De la începutul campionatului, există 1—2 procese verbale ale ședințelor de secție (cu problemele discutate cu această ocazie). „Dar problemele s-au rezolvat, n-aveți nici o grijă" — ne asigură un membru al biroului. Care probleme anume? Greu de precizat. O sumedenie de mărunțișuri, dar nici una din problemele mari (de pregătire, de joc) ale echipei, CARE TREBUIE SĂ PREOCUPE ȘI SECȚIA, NU NUMAI PE ANTRENORI, care sînt primii responsabili în această direcție, dar nu singurii.

Din discuțiile avute cu tovarășii din biroul secției, am aflat că dînșii nu cunosc exact drepturile și obligațiile unei secții de fotbal (deși în această privință există un... buletin foarte explicit, distribuit de federația de specialitate), fiind preocupați mai ales de o anume ierarhie în raportul secție-antrenor. „Poate secția să tragă la răspundere pe antrenor sau ea este un simplu organ administrativ?" — se întreabă conducerea biroului de secție.

Răspunsul este foarte clar: secția are dreptul, ba chiar are și obligația de a cere antrenorilor informări periodice asupra activității lor, activitate pe care secția o îndrumă, o urmărește și o controlează. Este evident, însă, că nu secția va alcătui echipa înainte de jocuri dar și aici ea își poate spune părerea competentă.

Foarte curios ni se pare faptul că deși biroul secției numără doar 11 membri (președinte: Gh. Urich, secretar: M. Minea, N. Costăchescu, Dr. V. Cristea, I. Tudorache, Gh. Dumitrescu, V. Cîrstea, C. Cernăianu, N. Marinescu, C. Bizinichi, I. Stănciulescu), unii dintre ei nu știu nici măcar atribuțiunile celorlalți.

Secretarul biroului, Marin Minea, care multă vreme a îndeplinit 75% din obligațiile secției (este un merit personal, dar faptul în sine trădează evidente lipsuri ale biroului) ne spunea că fiecare membru al biroului „rezolva ce putea".

Acest stil de muncă n-a avut, bineînțeles, prea multă eficiență și nici nu putea să aibă. În loc să i se atribuie sarcini concrete fiecărui membru al secției — cu date precise de îndeplinire — la Petrolul fiecare a lucrat independent.

Planuri de perspectivă ale secției, defalcate pe anumite perioade de timp, pe probleme, pe membri ai biroului, iată tot atîtea „necunoscute" în activitatea secției de fotbal a echipei Petrolul.

Vom adăuga că membrii biroului s-au întrunit foarte rar (de la 11 februarie, bunăoară, — data alegerii noului birou — și pînă acum nu s-au adunat, niciodată), întîlniri periodice de analiză, de discuții cu echipa n-au existat, viața și evoluția „11"-lui ploieștean urmîndu-și neabătut surprinzătorul său curs. Căci, fără îndoială, evoluția Petrolului din acest an nu este o evoluție de echipă campioană! Ajungînd la acest mare cuvînt — CAMPIOANĂ — ne apropiem de ceea ce, după spusele tovarășului V. Cîrstea, membru al biroului, a însemnat „motivul motivelor" slabei activități a secției de fotbal Petrolul: „Ne-am închipuit că jocul echipei noastre, ditamai campioană „merge" și singur, fără noi, iar fotbaliștii înscriu goluri și fără ajutorul nostru. Așa că, noi, cei din secție, ne-am cam relaxat. Acesta-i adevărul".

Marius POPESCU

POLITEHNICA Timișoara

MULTE PROBLEME AU FOST REZOLVATE, DAR...

Cititul celor ce urmează, veți încerca, probabil, un simțămînt de nedumerire, același pe care și noi l-am încercat constatîndu-le la fața locului. Pare neverosimil la prima vedere ca activitatea nucleului de conducere organizatorică-administrativă a unei echipe de fotbal, clasată slab în campionat, să poată fi apreciată ca mulțumitoare. Pentru a se înțelege exact situația aceasta paradoxală, socotim că este absolut necesar să reproducem, încă de la început, una dintre precizările făcute de vicepreședintele secției, conf. ing. Avram Heler: „Disciplina în sînul echipei, interesul jucătorilor pentru învățătură, ajutorul acordat în acest sens, asigurarea unor condiții corespunzătoare de viață și de pregătire sportivă întregului efectiv de jucători — iată principalele canale ale activității secției noastre. Latura pregătirii tehnico-tactice, rezultatele obținute în jocuri sînt și ele, firește, chestiuni care ne interesează, dar nu constituie pentru noi domenii de responsabilitate directă". Mai precizăm noi că, deși începînd din toamnă, conducerea secției a fost preluată de ing. Petre Cojereanu care, ca fost jucător, este singurul specialist în problemele tehnice de fotbal din actuala componență a acesteia, cei doi antrenori, N. Reuter și prof. I. Ionescu, se bucură de deplină libertate în pregătirea lotului și în alcătuirea formației de la meci la meci.

Iată deci că nu putem judeca munca secției de fotbal a clubului Politehnica Timișoara, pornind de la rezultatele obținute de echipă în campionat. Nimeni nu neagă că formația studențească mai întîmpină unele dificultăți care ar fi putut fi înlăturate pînă acum dacă secția le-ar fi dat importanța cuvenită, dar aceste neajunsuri nu sînt determinante în comportarea tehnico-tactică a echipei. Cauzele jucătorilor și mai ales ale rezultatelor nesatisfăcătoare obținute în campionat de tinerii fotbaliști de la Politehnica au alte rădăcini. Ele ne-au fost relevate în amănunțime, dar nu fac obiectul analizei de față. Să ne oprim, așadar, asupra modului în care secția de fotbal s-a achitat de principalele sale răspunderi directe.

9 OAMENI, TOȚI CU SARCINI PRECISE

Cînd clubul Politehnica a preluat echipa de fotbal — în prima jumătate a anului trecut — aceasta nu stătea nici atunci pe roze. Dificultățile existente — pericol de retrogradare, disensiuni între jucători, între jucători și antrenori, grad de indisciplină ridicat, nemulțumiri de ordin material ridicate de fotbaliști etc. — nu aveau de loc darul să entuziasmeze. Imaginea unei munci obștești grele se contura clar, totuși cinci oameni, la care din toamnă s-au mai alăturat patru, și-au adăugat la preocupările lor cotidiene și pe aceea de a sprijini echipa de fotbal. Nouă oameni apreciați în activitatea lor profesională, nutrind o nestrămutată dragoste față de fotbalul studențesc timișorean: conf. ing. A. Heler, conf. ing. Trifu Chivu, ing. I. Cojereanu, ing. I. Fazecaș, asistenții I. Cartiș, I. Micșa, V. Oită, I. Sămărghițan și economistul Gh. Poenaru. Răspunderea lor personală într-un anumit domeniu coneret ca și colaborarea permanentă dintre dînșii, pregnante mai cu seamă din toamna anului trecut, s-au cristalizat în cîteva roade remarcabile.

În primul rînd, se impune a se sublinia faptul că antrenorii au căpătat stabilitate. Autoritatea lor a fost repusă la nivelul corespunzător, reducîndu-se la zero influența nefastă a unor jucători, aștăzi în cea mai mare parte excluși din tot, determinantă în desele schimbări de antrenori survenite în trecutul apropiat la Politehnica; cu sprijinul Centrului universitar timișorean, fotbaliștilor necăsătoriți li s-a rezervat un cămin al lor care, din punctul de vedere al confortului, rivalizează cu un hotel modern; masa este asigurată la cantina Centrului universitar; secția se întrunește în plenul ei săptămînal, lunea la ora 19, iar dacă echipa a jucat în deplasare și nu a avut timp să se întoarcă, marțea la aceeași oră, pentru a da posibilitatea și celor doi antrenori să participe. În aceste ședințe de lucru se discută principalele probleme apărute în săptămîna anterioară și se stabilește, prin rotație, un membru al secției care se va ocupa de toate chestiunile organizatorice în vederea meciului următor, unul care va asista la antrenamentele din săptămîna în curs, precum și dublurile acestora pentru orice eventualitate.

EDUCAȚIA — OBIECTIV FUNDAMENTAL

Capitol în care secția de fotbal a avut de înfruntat cele mai mari dificultăți, dar în care a cucerit și unele frumoase succese, munca educativă reprezintă preocuparea ei cea mai de seamă. Pe acest teren de loc neted, în luptă cu caractere mai mult sau mai puțin dificile, cu firi mai mult sau mai puțin îndărătnice, cu apucături mai mult sau mai puțin grave, capacitatea biroului de fotbal, forța sa colectivă, s-au făcut simțite din plin. Intervențiile secției s-au produs întotdeauna cu operativitate și trebuie precizat că eforturile acestor oameni care se bucură de prestigiu moral și profesional în facultăți și în afara lor, s-au soldat în cea mai mare parte cu succese remarcabile. Au existat și cazuri în care rezultatele n-au fost îmbucurătoare, în ciuda tuturor străduințelor. S-a trecut atunci la măsuri radicale chiar dacă au existat voci care susțineau că, procedînd astfel, se aduc prejudicii echipei.

Efectul muncii educative desfășurate de secție se concretizează în multe puncte cîștigate. Cîteva exemple: Cotormani a strălucit la apariție, a promis mult, apoi deodată „a pălit". Cauzele s-au aflat, dar discuțiile cu el s-au dovedit infructuoase. Plină de grijă totuși față de viitorul acestui tînăr talentat, secția de fotbal a clubului, împreună cu antrenorii, au încercat recent o ultimă soluție, cam școlărească ea, dar se pare eficace: a fost chemat la o discuție mai largă în cadrul clubului tatăl băiatului, vestitul Cotormani de odinioară. Pe unele din „obiecțiile" fiului le mai știa bătrînul, pe altele, nu. În urma discuției, săptămînal, „fachirul" vine și-și urmărește băiatul la antrenamente. Este foarte probabil că el nu se rezumă doar la atît, de vreme ce Cotormani-fiul dă semne din ce în ce mai bune de îndreptare.

Metoda fiind, după toate aparențele, rodnică, a fost extinsă și în cazul lui Mureșan III, care nu-și poate găsi încă locul în echipă, datorită vieții sale dezordonate și neseriozității în pregătire. Săptămîna trecută a fost invitat la club tatăl lui, acel Mureșan care pe vremuri a contribuit la gloria fostei echipe Victoria din Mănăștur Clujului. Lămurit asupra situației, omul a dat o semnătură în alb pentru fiul său. Așadar, atenție, tinere Mureșan! De tine depinde ca angajamentul bătrînului tău tată să fie onorat așa cum se cuvine.

Mulți iubitori ai fotbalului din oraș și din afara lui se întreabă de ce nu mai joacă Mițaru. Și în cazul lui, intransigența secției de fotbal s-a făcut simțită. Deși poate încă util echipei, Mițaru s-a autoeliminat din formație datorită indolenței sale în pregătirea sportivă, ajunsă proverbială. Dar nu numai atît. Conducerea clubului este nemulțumită, pe bună dreptate, și de ușurința cu care Mițaru a privit problemele sale de viață. După ce în prima sesiune, în primăvara anului trecut, nu și-a luat examenul de stat, la cea de a doua (ultima la care avea dreptul) nu s-a prezentat, plecînd cu echipa în deplasare la Pitești. De-abia acolo Mițaru a anunțat că în acea zi el, de fapt, avea de susținut examenul de stat. Cum va reuși să-l mai ia acum, este greu de pronosticat. O mare parte din vina revine însă secției de fotbal din vremea aceea, pentru că o studiere și o urmărire mai atentă a situației la învățămînt a jucătorilor, ar fi împiedicat în mod cert o atare situație deosebit de neplăcută.

Există dovezi că actuala secție de fotbal a clubului a tras învățăminte din această experiență tristă. În prezent ea manifestă o grijă permanentă pentru modul în care se prezintă jucătorii la învățătură. La sfîrșitul anului precedent, toți fotbaliștii-studenți ai Politehnicii au promovat, iar în prezent Răcelescu își susține examenul de stat pentru a deveni inginer constructor. Într-un asemenea domeniu de importanță majoră, sprijinul secției se vădește cu toată puterea. Întregul ei efectiv, de la conferențiari și pînă la asistenți, și-a consacrat multe ore din timp pentru a se recupera pierderile la învățătură suferite de fotbaliști, datorită deplasărilor, antrenamentelor etc.

MAI SÎNT, TOTUȘI, PROBLEME NEGLIJATE

Există, evident, și alte probleme, de mai mică importanță, în care activitatea secției de fotbal a Politehnicii Timișoara se face remarcată. În scopul rezolvării lor se consacră destule ore de muncă și de multe ori un consum apreciabil de nervi. Pentru a completa tabloul muncii acestei secții, trebuie să arătăm însă că în unele privințe rolul ei nu s-a prea făcut remarcat în măsura în care avea datoria și putea s-o facă. De pildă, magazia de echipament este incompletă, cu toate sesizările făcute de antrenori și jucători. Fotbaliștii sînt nevoiți să îmbrace de multe ori echipament rupt și murdar, la acest fapt contribuind și lipsa unui magaziner priceput și harnic. Maniera în care este adus la ora actuală echipamentul pentru antrenament și jocuri (într-un cărucior, pus alandala, în numeroase cazuri necorespunzător măsurii jucătorilor) cauzează antrenorilor multă bătaie de cap și timp irosit. Echipa nu beneficiază de un rînd de ghete bune. Deși de cîteva ori jucătorii au mers la magazinul specializat pentru a indica numerele necesare, nici pînă astăzi ghetele nu au fost cumpărate.

Secția nu s-a preocupat cu suficientă conștiință, renunțînd prea ușor în fața primelor dificultăți ivite, de întărirea a lotului de jucători cu doi tineri talentați din Timișoara și unul din regiune. Echipa Politehnica nu are în prezent un masor. Și, în sfîrșit, secția de fotbal a clubului încă nu a reușit să găsească căile succesului în cazurile lui Regep și Mihăilă, doi tineri la care deprinderi negative acumulate în perioada mai vechi, răbufnesc cu o îngrijorătoare tărie. Dar, așa cum ne declara tov. Lucian Ilieșeu, secretarul clubului Politehnica, secția de fotbal are în această privință o rodnică experiență și mai mult ca sigur că și acești doi jucători se vor integra curînd în ansamblul din ce în ce mai disciplinat al echipei.

Din cele relatate mai sus, se poate desprinde concluzia că viața secției de fotbal a clubului studențesc timișorean se desfășoară mulțumitor, iar rezultatele obținute de ea, mai cu seamă în ultima vreme, sînt satisfăcătoare. Și, totuși, de ce echipa are o comportare submediocră în campionat? — veți întreba dumneavoastră. Noi, vă propunem să adresăm întrebarea direct fotbaliștilor. Ei sînt în măsură să dea un răspuns...

Nicolae SOARE